

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 9C/119/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813209957
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Gešvantnerová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3813209957.4

Rozhodnutie

Okresný súd Prievidza samosudcom JUDr. Beatou Gešvantnerovou v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Debt Finance AG, Alpenstrasse 2, CH-6300 Zug, zast.: JUDr. Ján Šoltés, Karadžičova 8, P.O.BOX 205, Bratislava, proti odporcovi: H. G., nar. X.XX.XXXX, F. cesta XXXX/XB/X, XXX XX I., t.č. bytom E. - N., W. XXX/X/XX Česká republika, za účasti vedľajšieho účastníka VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, IČO: 42362962, so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, zast. JUDr. Patrik Podhorský, advokát, Zámocká 36, Bratislava o zaplatenie 768,56 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Ostružinová 496/1/14 u Gešvantnerovou yHnúšťa, Clementisa 214 v kotlivosti o maloletého Súd návrh z a m i e t a .
Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa domáhal zaplatenia pohľadávky vo výške 768,56,-eur s príslušenstvom na základe týchto skutočností: Na základe zmluvy o vydaní a používaní medzinárodnej kreditnej karty uzavretej medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Tatra banka a.s. Bratislava evidovanej právnym predchodcom pod evidenčným číslom XXXXXX poskytol právny predchodca navrhovateľa odporcovi obnovovaný úverový rámec 663,88 euro. O tomto tvrdení predložil navrhovateľ ako dôkaz zmluvu o vydaní a používaní medzinárodnej kreditnej karty a obchodné podmienky Tatra banky. Odporca ako držiteľ karty bol v zmysle zmluvných dojednaní po vydaní a používaní medzinárodnej kreditnej karty oprávnený čerpať kartou peňažné prostriedky maximálne do výšky úverového rámca a zároveň povinný uhradiť dlžnú sumu vyčíslenú právnym predchodcom navrhovateľa v zaslanom výpise najskôr v deň uzávierky a najneskôr v deň splatnosti, minimálne vo výške právnym predchodcom žalobcu stanovenej minimálnej splátky. Nakoľko v rozpore so zmluvnými dojednaniami zmluvy o vydaní a používaní medzinárodnej kreditnej karty odporca napriek písomným výzvam právneho predchodcu navrhovateľa porušil svoju povinnosť realizovať úhradu dlžnej sumy a túto právnemu predchodcovi navrhovateľa neuhradil, právny predchodca navrhovateľa s účinnosťou k 26. 6. 2009 v zmysle článku VIII. Bod 8.1.2. Obchodných podmienok Tatra banky a.s. pre medzinárodné kreditné karty vypovedal zmluvu o vydaní a používaní medzinárodnej kreditnej karty a zároveň vyzval odporcu na okamžitú úhradu dlžnej sumy vo výške 770,85 eura po doručení výpovede zmluvy o vydaní a používaní medzinárodnej kreditnej karty k 26. 6. 2009. Odporca napriek výzve svoj záväzok nesplnil a od 27. 6. 2009 je v omeškaní so zaplatením dlžnej sumy. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Tatra banka a.s. ako postupcom a spoločnosťou navrhovateľa ako postupníkom bola 22.8.2012 pohľadávka postúpená navrhovateľovi. Na základe vyššie uvedeného uplatňuje navrhovateľ od odporcu zaplatenie 768,56,-eur s príslušenstvom. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi spoločnosťou Tatra-banka a.s Bratislava ako postupcom a spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia s.r.o. ako postupníkom bola uzavretá zmluva 22.8.2012 o postúpení tejto pohľadávky. Táto spoločnosť zmluvou z 22.8.2012 postúpila túto pohľadávku navrhovateľovi.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz dňa 24.6.2013 č. 13Ro 20/2013-26, bolo zistené, že odporkyňa sa zdržiava v Čechách, preto súd platobný rozkaz uznesením z 15.7.2013 zrušil.

Okresný súd Prievidza rozsudkom 9C119/2013 -73 z 19.3.2014 uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 358,81 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% zo sumy 358,81 eur od 27.06.2009 do zaplatenia, vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov na náhradu trov konania nemá právo. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil podľa § 1, § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 54 ods. 1 a 2, § 457 Občianskeho zákonníka, keď z vykonaného dokazovania zistil, že odporkyňa požiadala o vydanie karty s úverovým rámcom 20.000,- Sk. Produkt jej bol poskytnutý 13.09.2007 s úverovým rámcom 663,88 eur. Právny predchodca navrhovateľa vypovedal zmluvu 22.06.2009. Banka za dobu trvania zmluvy poskytla odporkyňi sumu 50.798,05 Sk a odporkyňa na účet banky poukázala 22.958,25 Sk. Právny vzťah medzi účastníkmi súd považoval za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorú možno podriaďiť režimu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania dospel súd prvého stupňa k záveru, že návrh navrhovateľa je podaný len sčasti dôvodne. Je nepochybné, že účastníci uzavreli zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej odporkyňa získala úverový rámec vo výške 20.000,- Sk, v rámci ktorého vyčerpala sumu celkom 50.798,05 Sk. Taktiež bolo nepochybné preukázané, že právny predchodca navrhovateľa zmluvu vypovedal, na základe čoho zmluva podľa dohody účastníkov zanikla. Zmluva sa zrušuje od začiatku a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom zániku zmluvy si účastníci zrušenej zmluvy majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia podľa § 457 Občianskeho zákonníka. Dôsledky zániku zmluvy podľa dojednaní zmluvy medzi účastníkmi konania sú nevýhodnejšie ako dôsledky zániku zmluvy podľa úpravy Občianskeho zákonníka. Ustanovenie všeobecných podmienok, podľa ktorých má spotrebiteľ plniť zmluvné povinnosti aj napriek zániku zmluvy je upravené pre odporcu nevýhodnejšie oproti úprave v § 457 Občianskeho zákonníka. Za daného stavu majú teda prednosť ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v rámci spotrebiteľského práva. Súd preto zastáva názor, že po zániku zmluvy je odporkyňa povinná vrátiť navrhovateľovi iba to, čo jej bolo poskytnuté, t.j. sumu 358,81 eur. V konaní bolo nepochybné preukázané, že odporkyňa navrhovateľovi vyplatila sumu 22.958,25 Sk, dostala 50.798,05 Sk. Z toho dôvodu súd návrhu navrhovateľa vyhovel len v časti rozdielu medzi týmito dvomi sumami. Na základe týchto skutočností teda po zániku zmluvy vznikol na strane odporkyne záväzok vo výške 10.809,58 Sk čo predstavuje sumu 358,81 eur, ktorú súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi. Keďže odporkyňa napriek výzve svoj záväzok neuhradila, od 27.06.2009, kedy došlo k výpovedi zmluvy, je v omeškaní, preto ju súd podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného od 01.02.2013 zaviazal i k úhrade úroku z omeškania vo výške 9% zo sumy 358,81 eur od 27.06.2009 do zaplatenia. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 2 O.s.p. s tým, že navrhovateľ bol v prevažnej miere neúspešný, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal a odporkyňa si náhradu trov konania neuplatnila a preto súd o nej nerozhodoval.

Proti tomuto rozsudku - výroku o zamietnutí návrhu vo zvyšnej časti a do výroku o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ.

Na základe jeho odvolania Krajský súd Trenčín uznesením 5Co 597/2014-84 z 28.10.2014 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietavej časti ako aj v závislom výroku o náhrade trov konania a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že konečný výsledok posúdenia veci súdom prvého stupňa, teda samotné rozhodnutie, podľa ktorého je odporkyňa povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 358,81 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% zo sumy 358,81 eur od 27.06.2009 do zaplatenia a vo zvyšnej časti sa návrh navrhovateľa zamietla, je v rozpore s vysloveným myšlienkovým postupom súdu prvého stupňa, ktorý tomuto rozhodnutiu predchádzal. Bez ohľadu na chybnosť právneho názoru súdu prvého stupňa, že výpoveďou zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje /na rozdiel od odstúpenia od zmluvy výpoveďou zmluvy dojednanej na dobu neurčitú podľa § 582 Občianskeho zákonníka zaniká záväzkový vzťah ex nunc, teda od okamihu uplynutia výpovednej doby/ je evidentné, že rozdiel medzi sumou peňažných prostriedkov, ktoré odporkyňa dostala 50.798,05 Sk a sumou peňažných prostriedkov, ktoré už zaplatila 22.958,25 Sk je 27.839,80 Sk, čo je v prepočte konverzným kurzom 924,11 eur a nie súdom prvého stupňa uvádzaných 358,81 eur. Uvedená správna výsledná suma výpočtu 924,11 eur je pritom vyššia ako navrhovateľom v konaní uplatňovaná pohľadávka 768,56 eur, čo znamená, že návrhu navrhovateľa by malo byť (podľa takéhoto odôvodnenie rozsudku) v celom rozsahu vyhovené. Odôvodnenie

rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutej zamietavej časti je tak vnútorne rozporné a nedáva jasný a zrozumiteľný výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti napadnutého výroku rozsudku.

Dňa 10. 11. 201 do konania vstúpil vedľajší účastník občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov IČO 42362962 so sídlom Šafárikovo námestie 7 Bratislava na stranu odporcu. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na pojednávaní sa nezúčastnil právny zástupca navrhovateľa, ktorý sa ospravedlnil a žiadal, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti.

Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení zo dňa 30. 1. 2015 poukázal, že navrhovateľ nepreukázal že je vecne legitimovaný na podanie návrhu. Navrhovateľ si uplatňuje nárok na zaplatenie sumy zo zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom. Pokiaľ právny predchodca navrhovateľa, Tatra banka a.s. Bratislava nepostupoval podľa § 92 odsek 8 zákona číslo 483/2001 Z.z. o bankách a nevyzval odporcu v omeškaní na splnenie pohľadávky, pohľadávka nebola postúpiteľná. Pre platnosť postúpenia je potrebné splniť uvedené podmienky § 92 ods. 8 zákona číslo 483/2001 Z.z. o bankách. Postupca je povinný tvrdiť a dokázať že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie záväzku ak tento napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka. Tiež poukázal na neplatnosť prevodu pohľadávky na spoločnosť navrhovateľa, s poukazom na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 39 Občianskeho zákonníka, pretože odporkyňa sa tak dostala do zhoršeného právneho postavenia pre prípad že by sa svojich práv chcela domáhať nie od pôvodného veriteľa ale od terajšieho navrhovateľa. Preto žiadal, aby súd návrh zamietol a zaviazal navrhovateľa zaplatiť mu trovy konania vo výške 119,68 eur, pretože bol v celom rozsahu úspešný. Žiadal, aby súd konal v jeho neprítomnosti. Odporkyňa sa nezúčastnila pojednávania, hoci predvolanie riadne prevzala. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi : žiadosťou o vydanie kreditnej karty, vyjadrením žiadateľa, výpisom z bankovej knihy, s výpoveďou zmluvy zo dňa 22.6. 2009, so zmluvou o postúpení pohľadávok, s obchodnými podmienkami Tatrabanky a.s. pre medzinárodné kreditné karty.

Podľa § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Súd konal a rozhodoval v zmysle rozhodnutia Krajského súdu Trenčín len o nároku prevyšujúcom priznanú sumu rozsudkom tunajšieho súdu 9C 119/2013 z 19.3.2014, teda o sume 409,75,- eur s príslušenstvom -s úrokom z omeškania vo výške 9% zo sumy 409,75,- eur od 27.06.2009 do zaplatenia.

Súd zistil tento skutkový stav:

Odporkyňa požiadala o vydanie medzinárodnej kreditnej karty s úverovým rámcom 20 000 slovenských korún. Ako vyplýva z výpisu z bankovej knihy produkt jej bol poskytnutý 13. 9. 2007 s úverovým rámcom 663,88. Právny predchodca navrhovateľa vypovedal zmluvu 22. 6. 2009, výpoveď sa stala účinnou odo dňa doručenia výpovede k 26.6.2009. Vo výpovedi zmluvy zároveň vyzval odporkyňu na zaplatenie pohľadávok v celkovej výške 770,85,-eur k 26. 6. 2009. Odporkyňa napriek výzve svoj záväzok nesplnila a od 27. 6. 2009, kedy sa pohľadávka stala splatnou začala plynúť premlčacia lehota podľa Občianskeho zákonníka. Takto sa stala splatnou aj navrhovateľom uplatnená pohľadávka o ktorej súd teraz rozhodoval.

I keď v danej veci išlo o zmluvu uzavretú podľa Obchodného zákonníka, podľa názoru súdu svojim charakterom je zároveň i zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý síce neupravuje zmluvy ako osobitný zmluvný typ úveru, avšak obsahuje určitý právny rámec pre všetky zmluvné typy, či už podľa Obchodného zákonníka alebo Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide záväzky z nej vyplývajúce a posudzovanie námietky premlčania z takejto zmluvy, hoci je uzavretá podľa Obchodného zákonníka je potrebné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to i ustanovenia všeobecné k záväzkovým vzťahom, teda i premlčanie. Zákon o spotrebiteľských úveroch je svojou povahou občianskoprávnym predpisom a je potrebné podporné použitie Občianskeho zákonníka pre posudzovanie premlčania dlhu. I za stavu, že v § 52 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka v znení platnom do 1.1.2008 nebola zmluva o úvere vyslovene uvedená ako spotrebiteľská zmluva, je zrejmé, že predmetná zmluva bola zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle citovaného zákona a i keď ide o zmluvu uzavretú podľa Obchodného zákonníka, vzťahujú sa na ňu príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Predmetná vec je spotrebiteľským úverom, na ktorý musí dopadať regulovaná osobitná právna úprava tak zákona o ochrane spotrebiteľa, ako i Občianskeho zákonníka. Na premlčanie súd musel prihliadať v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/ 2007 Z.z., ktoré nadobudlo účinnosť 1.5.2014 ex offa, teda z úradnej povinnosti. Za premlčanú preto považoval túto časť pohľadávky splatnú 27.6.2009. Návrh v uvedenej veci bol podaný dňa 21.5.2013, teda trojročná premlčacia doba uplynula 27.6.2012, návrh bol podaný po uplynutí trojročnej premlčacej doby a preto ho súd musel zamietnuť.

Pokiaľ vedľajší účastník namietal nedostatok vecnej legitímácie navrhovateľa, súd sa s touto argumentáciou nestotožnil. Podľa § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom. Bolo preukázané z bankovej knihy (č.l.60) že odporkyňa bola v omeškaní s platbami od 17.4.2009 a podľa výpovede zmluvy č.l. 11 bola na úhradu opakovane vyzývaná. K postúpeniu pohľadávky došlo z Tatrabanky a.s. až 22.8.2012, teda omeškanie odporkyne nepochybne trvalo viac, ako 90 dní.

Pokiaľ poukázal na neplatnosť prevodu pohľadávky na spoločnosť navrhovateľa, s poukazom na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 39 Občianskeho zákonníka, pretože odporkyňa sa tak dostala do zhoršeného právneho postavenia pre prípad že by sa svojich práv chcela domáhať nie od pôvodného veriteľa ale od terajšieho navrhovateľa, súd takýto postup považuje za súladný s ustanoveniami zákona.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Súd navrhovateľovi v konaní priznal sumu 358,81,- eur s príslušenstvom, návrh v časti o zaplatenie sumy 409,75,-eur s príslušenstvom zamietol, pomer úspechu a neúspechu je teda približne rovnaký, resp. blízky tomuto pomeru, preto súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Prievidza do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.